

[Jørn Jespersen]

terne. Det er nødvendigt, som vi tidligere har været inde på, med en forbedret beskatning af kapitalgevinster, og endelig er det øjensynlig også nødvendigt med en mere effektiv anvendelse af planlovgivningen i kommunerne til at styrke byudviklingen.

Der er fra visse ordføreres side blevet rejst spørgsmål om, i hvor høj grad dette nu er et problem, som det er blevet skitseret. Jeg vil godt nævne nogle enkelte tal, for noget har Tilsynet med Realkreditinstitutter trods alt lavet, nemlig en rapport, om ikke andet så en gang om året. Af den sidst udkomne rapport fra tilsynet fremgår det, at kreditinstitutternes udlån fra 1982 frem til 1986 er steget med mere end 300 pct., fra 23 mia. kr. til 87 mia. kr. på bare 4 år. Det turde vist være et eksempel på, at man pumper en pris op, som der ikke er nogen reel produktion eller nogen forbedring af boligstrukturen bag.

Boligministeren var inde på, at det var et problem. Jeg er glad for, at ministeren erkender det, men han sagde tillige, at vores forslag ikke nødvendigvis var den bedste løsning. Nej, det kan da godt være. Den bedste målestok for, hvilket forslag der er det bedste, er, at der kommer andre forslag, vi kan sammenligne det med. Derfor er jeg da meget interesseret i, at boligministeren på et tidspunkt kommer med en løsning, som man kan dokumentere skulle være bedre og mere effektiv end vores forslag. Til den tid kan vi tage en diskussion om, hvad der er det bedste. Indtil videre må man i hvert fald sige, at S' og SF's forslag er det bedste, fordi det er det eneste. Der er heller ingen, der har været i stand til for alvor at rokke ved effektiviteten af det.

I den sammenhæng vil jeg sige til hr. Bollmann, som mente, at der var mange gode grunde til at afvise forslaget, at hvis det er tilfældet, ville det have været interessant at få dem. Jeg hørte ikke et eneste argument fra hr. Bollmanns side imod forslaget. Det var i og for sig bare en anerkendelse af problemet og derefter en afvisning under henvisning til boligministerens udvalg.

Hr. Engell var inde på, at S og SF prøvede at score nogle billige point ved at komme med et forslag, efter at boligministeren havde nedsat et hurtigtarbejdende udvalg. Jeg tror nok, at et historisk studium vil kunne bevise, at sammenhængen er den modsatte, nemlig at det, at S og

SF begyndte at arbejde med disse ting og bebudede et forslag, førte til, at boligministeren tog et initiativ og indkaldte kreditinstitutternes ledelser til et møde og på det nedsatte et udvalg. Det er vist sammenhængen i den sag, bare for den historiske korrektheds skyld.

I den sammenhæng synes jeg også, der er grund til at gøre opmærksom på, at boligministeren måske i den sammenhæng sprang op som en løve og faldt ned som et lam. Jeg havde indtryk af, at der på mødet skulle tales dunder til kreditinstitutterne. I stedet kom den løsning, at man nedsatte et udvalg bestående hovedsagelig af kreditinstitutternes folk selv. Det må altså føre til, at jeg i hvert fald er en smule skeptisk over for, hvad det udvalg kan komme frem til. Men o.k., lad det få en chance. Lad os se, om der sker noget, og så kan vi sammenligne det med resultatet af udvalgsarbejdet om dette lovforslag og se, hvem der kommer med det bedste og mest effektive forslag. Det er en prøve, som jeg ikke er bange for at lade forslaget stå for.

Jeg er utrolig meget enig med hr. Engell, når han spørger: Hvor har tilsynet været? Jeg synes, noget af det mest groteske er, at man fra visse borgerlige ordføreres side kan sige, at der ikke er noget problem her, for der er regler, og hvis ikke reglerne bliver overholdt, har vi et tilsyn, og det kan sætte ind med sanktioner. Vil boligministeren eller de borgerlige ordførere ikke være så rare at give mig bare to eksempler på, at tilsynet er skredet ind med en sanktion over for en ejendom, der er blevet presset op i et forkert niveau, enten fordi man har belånt den ud over købesummen, 100 pct. over værdiansættelsen, eller fordi man har belånt en fiktiv handel, eller fordi man har belånt ejendommen under forudsætning af kommende huslejestigninger, eller andre eksempler på, at tilsynet rent faktisk har foretaget sig noget som helst andet end at skrive en rapport én gang årligt. Hvis vi fik det eksempel, ville al snakken om tilsynet være en smule mere troværdig.

Jeg er meget glad for, at hr. Jørgen Estrup på Det Radikale Venstres vegne gav løfte om, at hvis ikke boligministerens udvalg kommer frem til en tilfredsstillende løsning på sagen, er Det Radikale Venstre parat til at lovgive på området. Der er selvfølgelig intet problem i at tage tekniske detaljer i forslaget op til vurdering. Jeg vil dog gøre opmærksom på, at kritikken mod de offentlige vurderinger ikke er rele-